

הצבאית מאפשרים זאת. הם פועלים שהם מתעניינים בכל, לפי רוח הזמן ומצב הרוח.

כדור דת ומין

סטודנט באוניברסיטה, צעיר בן 17, 830/750 מוכן לנישואים את השכלתו, 175 סנטימטרים, עיניו החומות ושערו השחום, הלהטות עם נערות בת 16.5 — 16 דתית, בלונדינית, כחולת עין וחמודה. הוא אחד מאותם הרבים התובעים תמונה במכתבים די ראשונים כהוכחה להיעדר מיץ עכבות בי עורקים.

משפחה טובה

הטוען (939/754) הטוען שהוא בעל השכלה, נבנה ונאה הופעה, רואה צורך לציין שהוא כן למשפחה טובה (עד היום לא הצלחתי להביא באיזו מידה יש לעובדה זו השפעה על כתיבת מכתבים). הוא רוצה להליפת מכתבים עם נערה ירושלמית מעל לגיל 16. בלינו וספורט הם הרברים החביבים עליו.

קופה של מערות

הוא בן 18 (939/755), חיל, קצת דתי, יפה, מסודר מאד, תרבותי, אינטליגנטי, יי חברותי מאד. (מאחר שאין לי הזמן להכיר, הריני נאלצת להאמין לו) — חכו — אין זה הכל: הוא אוהב מוסיקה, אמנות ו"בידור רבנוני"; מנגן: רוסקו רישומים מר סימפונים, עוסק בכוללות ובכלל אוהב חיים, על כן, אין תימה שאחד שקופה כזו של מעלות תלויה מאחוריו, ירצה להתנדע, תחילה בכתב, כמובן, עם נערה בת 16 ו"דתי-מודרנית. אחד הרברים המאפיינים אותו מיתר הכותבים אלי, הוא שלא הכרין על עצמו שהוא בעל חושיהומו.

רצונך דעת — בכקשה

תליאכבי, שנבחה 168 ס"מ (ומספרו די סידורי (939/756), מוכן למסור פרטים נרפים על עצמו וכן לענות על כל שאלה (אפילו באנגלית) — לכל בחורה שתואל לשגר לו כמה שורות.

רקדן ללא מחר

הנהייה. היה זה, כמו שאומרים שירים אמריקאיים רבים, "אחד מאותם דברים". היכרת במסיבה בחור נאה ורקדן מצויין, רקדתם יחד כל הערב, פלרטטתם במקף צה, ואת משתוממת שאין הוא קופץ מעורו מרוב התגשות כשהוא נפגש אתך במסיבות שונות. המפרון? אל תתני ללבך הפעוט להתחמם יתר על המידה ולראות בכל זוג רגלים ורקודת — את אלה שיוליכך לחופה.

על כל הפונים אני בכד ענין שהוא, לצרף חמש מאות מרוצח בבולים.

מלחמת רמטכ"לים

(המשך עממוד 6)

דבר זה, סיכם הוא את הרצאתו, שהיתה גרושה ומלאה הברקות והלצות: המדענים פיקפקו באמינותו של סיפור יהושע, מפני שלא העלו על דעתם כי שבטיהמחבר הבל-תימאונים יכלו להנחית מפלה לשבעת עמ"מי כנען החמושים. בעוד אלפי שנים יוכיחו לו חוקריהעתיקות לפקפק גם באמת תיאורו רי מלחמתהעצמאות, מתוך איאמונתם ב"צנחן של צה"ל הבלתימאמן על שבעת עמי ערב, לכן חשב, לדעת רמטכ"ל מלחמת העצמאות, להוכיח כי אמת בפי כותב ספר הרמטכ"ל יהושע: "רק כל הערדים העומדות על תלם לא שרפם ישראל, זולתי את חצור לבדה שרף יהושע."

ההתיישבות קדמה למלחמה

אלוהם עוד באותו יום קם למחבר ספר יהושע אויב חוש. יוחנן אהרוני הוא כוכב עולה בשמי מחקר העתיקות, אדיב, מנוי מס ובעל חיון ביישני. מדי שנה בשנה יצא לחפור, לרוב ביוזמת עצמו ובעזרת כמה חבריםמתנדבים, את התלים הפזורים ברבתי הארץ. קבע אהרוני בהרצאה שוב"רת מסודרת: יהושע לא הגיע מעולם לח צור. כל התאור בספרו לא היה ולא נברא. טוען אהרוני: כיבוש ארץ-כנען לא היה כלל מאורע חד-פעמי כפי שתואר בספר יהושע, כמו העליה הציונית, היתה גם העליה הישראלית הקדומה תהליך ארוך והדרגתי, ורק אחרי שהישראלים התנחלו, בשלום יחד סי, ברוב חלקי הארץ, באה מלחמתהשיחורר שנתנה להם את השלטון, ממש כמו ב"1948.

בחפירותיו הרבות בגליל גילה אהרוני נתונים פוקח-עיניים. עוד לפני התקופה הישראית היה הגליל-העליון מיושב בצפיפות ערי כנען שכנו לאורך הדרך המקשרת את עמק-הירדן הצפוני עם צור וצידון. זה היה המצב כשאבו השבטים הישראליים הראשונים. הם לא היו מסוגלים לכבוש את ערי-כנען החזקות. תחת זאת התיישבו בגליל-התחתון, שהיה מיוער ובלתי-מיושב, כפי שגילו החפירות, יושב איזור זה בבת אחת ובאופן נמרץ על-ידי ישראלים. תאור זה אינו מתאים לסיפור התנכ"י, אך למ הוא חופף את המקורות המצריים והכנעניים הקדומים שנתגלו בחיק האדמה. טבי לוח תל אל-עמרנה סיפור על שבטימדבר בשם "חבירו" או "עבירו" (כמשוער: עב"ריש) שהסתגנו לארץ משך תקופה ארוכה, התערבו במלחמות הקטנות בין הערים ה"כנעניות השונות ויצרו מצב כללי של אנדרלמוסיה. כתב אחר, זמן מה לפני תקופת יהושע, הזכיר בפירוש את שבט אשר, הי יושב בצפון הארץ — עדות חותכת לכך שלפחות חלק משבטי ישראל כבר ישבו בארץ לפני בוא יהושע.

מלחמת הכרעה

בתלים הגבוהים של צפון כנען לא נמצאו עד כה שום כלי-חרט ישראלים, אלא רק מתקופת-השופטים המאוחרת. "יש לשכות את יהושע כיבוש הגליל", תבע אהרוני. הוא הצביע על מקרה מוזר: יבין מלך-חצור בספר יהושע גושא את אר"תו השם כמו מלך חצור הנזכר בסיפור דבורה הנביאה:

"ומכרם ה' ביד יבין מלך כנען, אשר מלך בחצור, ושר-צבאו סיסרא, והוא יושב בחרשת הגויים."

אהרוני שקע בפיענוח מקרה זה, הגיע לכלל מסקנה הגיונית מאד: בשני התאורים מדובר על אותו יבין, אולם הסדר נהפך. לא ייתכן כי סיסרא, שר-צבאו של יבין לחם בגליל המערבי, כמתואר בספר שופ"טים, אחרי שעיר-מולדתו נחרבה בתקופה קדומה, כמתואר בספר יהושע. אולם ההיפוך מתקבל מאד על הדעת: שלטונו של יבין בגליל המערבי, הרחוק מעירו, נשבר לפני שנערך הקרב הסופי בשערי עירו עצי"מה, שכתוצאה ממנו נחרבה.

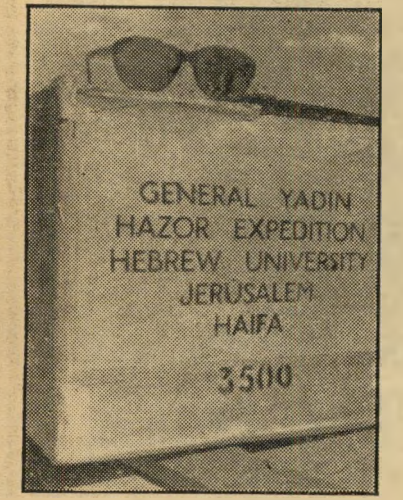
אהרוני משער כי במאה ה-13 לפני הספירה ישבו בארץ, זה בצד זה:

- הכנענים, שישבו בערים החזקות,
- הישראלים, שתפסו את האזורים הק"שים לעיבוד, אשר היו קודם לכן עזובים, הפלשתים, שתפסו את השפלה,
- המצרים, ששלטו בארץ, ועודו את שני הי"כוחות, לפי הכלל הישן של הפרד ומשול. אולם כשהתמוטט השלטון המצרי באמצע המאה ה-12 אחרי מסעות רעמסס השלי-

שי, התלקחה מלחמת-הכרעה בין שלושת הכוחות היריבים. משך 20 שנה גברה ידו של יבין מלך-כנען, כמסופר בספר שופטים. מצ"ביאו, סיסרא, ישב בחורשות הגליל (לדעת אהרוני השם הנזכר בתנ"ך אינו "חרושת הגויים", אלא "חרושת-גליל-הגויים"). עד שנחל את תבוסתו הגדולה ליד נחל קי"שון, רק אחרי מפלה זו נערך הקרב הגדול ליד מ"מירום, הנזכר בספר יהושע. חצור נחרבה, נשארה נטושה עד שנבנתה מחדש על-ידי שלמה.

ומאן הבלישים סביב מלחמתיהה של ש"ע לא היה נקודת-השיא היחידה של כינוס החברה לידעת הארץ ועתיקותיה, ש"היה מוקדש לצפון הארץ. עשרים הרצאות תיו ושלושת סידורי (בחצור, במגידו וביו"ד פת) העלו מחרוזת ארוכה של פנינים, בנות כל השכבות. בין השאר:

- מסקנתו של יוחנן אהרוני, על סמך חפירותיו, כי בימי כיבוש אשור לא נחרבו היישובים הישראלים בלב הגליל. פירוש הדבר כי הישוב העברי באזור לא נפסק במשך 1500 שנים רצופות, מאז ערב תקר פתייהושע ועד מרד ברכוכבא, גם בשעה שביני ישראל יהודה האחרים הוגלו על-ידי אשור ובבל. אזור זה שימש כמרכז הרוחני של כל המרירות בשלטון הזר.
- הטמפרטורה הנמוכה ביותר, שנרשמה איפעם בארץ נקבעה ב"ד בפברואר,

"הגנרל יודין" תיבת-קרטון זו, שהכילה טפטים ארכיאולוגיים מיוחדים, נשלחה מאר"צות-הברית, התגלגלה בראש התל. הכתובת על גבי התיבה: "משלחת-חצור של הגנרל יודין, האוניברסיטה העברית, ירושלים, חיפה."

1950, בעמק בית-נטופה: 13 מעלות (צלזיוס) מתחת לאפס.

- משפחת הבנקאי הביירותי סורסוק, ש"כשה בימי התורכים 20 כפרים בעמק יזר"עאל (בעזרת שיחוד השלטונות) במחיר 80 פרוטה לדונם, מכרה את אותן האדמות ל"קרן-הקיימת במחיר לירה לדונם.
- כשאב הנציב העליון הבריטי פלומר ביקור בחפירות מגידו, לפני 25 שנה, לא קידם את פניו איש, כי כל הארכיאולוגים, בלי יוצא מן הכלל, חלו בקדחת.
- משך 300 שנה חיו יהודים בעבר-הירדן תחת חסות משפחת הששהבים, צא"צאי כובש-ארץ-ישראל המוסלמי, חאלד אבן אל-ואליד, מנצח הקרב ההיסטורי על היר"מוק.
- השבטים הברברים בצפון-אפריקה שוני"אים כל אדם ששמו דויד, עקב אגדה שנפיר צה ביניהם כי הם בני הפלשתים וכי דויד בן-ישי הגיע עד למארוקו ברודפו אחרי גוליית.
- לפני 780 שנה כתב רבי בנימין מ"סולדה, החוקר היהודי מספרד, כי הדור"ים, "אוהבים לישראל".
- עורקה-התחבורה העיקרי בצפון הארץ בימי קדם הוביל מעכו, לאורך השפה הדרו"מית של עמק בית-נטופה, לטבריה. מדרך זו סתעפה דרך שניה דרומה, למגידו ואדי ערה. ציפורי, השוכנת ליד ההסתעפות, היתה בירת הגליל-התחתון, ולא נצרת, שוכנה למעמד זה במקרה. הודות לדת ישו. כל הכבישים הגוכהיים בגליל התחתון ובעמק-ירזעאל, כגון כביש חיפה-נצרת-טבריה וכביש חיפה-נה"ל-עפולה, מנוגדים להגיון הטופוגרפי של הארץ, גורמים לבזבוז מליוני ליטר דלק בכל שנה.

במסגרת המשאל לבחירת "בתי עסק ומוצרי תעשייה המובחרים ביותר"

שנערך על-ידי "ידיעות אחרונות"

י ת ק י י מ

ביום רביעי, 26.10.55 בשעה 3

באולם "אהל שם" בתל-אביב

מצעד אמנים

בהשתתפות טובי האמנים אשר יופיעו בתכנית עשירה

בין הקהל יחולקו מאות מתנות ופרסים

כרטיסים להשיג: — במשרד "אדרית", רחוב בן-יהודה 13

תל-אביב